

# Відлітайте, дерева. Прощай, нетутешня пташко...

**Мар'яна Савка**

Відлітайте, дерева. Прощай, нетутешня пташко.  
Ані докору з уст. Нам лишається довга сльота.  
В керамічному глечики – кілька засохлих ромашок.  
Екібана від літа, довершена і проста.

Півгодини дощу, півгодини ясного неба.  
Вогко дихає камінь бароко і рококо.  
Нагулятися містом, потім піти до себе,  
Відігрітись на кухні, запарити молоко.

Підійти до вікна і дивитись, як дужий вітер  
Нагинає дерева і листя в саду мете.  
І про щось промовчати, торкнувши засохлі квіти.  
І про щось говорити: про вітер, про листя, про те,

Що ця осінь така, як чудна перезріла панна –  
То дарує вам усміх, то хусточку мочить слізьми.  
А в долоні від літа – хіба що суха екібана.  
І щодень по пелюстці її обриваємо ми.